

nocoval v onom místě, kde podle služ. příkazu předsevzal úřední jednání. Rozhodujícím momentem je v tom směru toliko objektivní nutnost ztrávit noc mimo úřední místo úředníkově a nezáleží na tom, kde dočtený úředník fakticky nocoval.

Podle obsahu správních spisů byl st-1 přidělen k okr. soudu v D. na výpomoc a byl tedy podle povahy služ. příkazu objektivně nucen, aby nocoval po dobu svého úředního působení u okr. soudu v D. mimo své stálé úřední sídlo. Měl proto podle toho, co dolíčeno, nárok na to, aby mu přiznáno bylo nocležné ve smyslu cit. usnesení min. rady. Okolnost, že v D. fakticky nenocoval, je při tom bez významu. Porušil tudíž žal. úřad zákon, odepřel-li st-li nárok na nocležné proto, že v D. nenocoval a předepsal-li mu částky z tohoto titulu vyplacené k náhradě.

Č. 8460.

Stavební právo (Morava): Ustanovení § 37 stav. ř. mor. o preklusi námitek nelze aplikovati na obranu stavebníka proti výhradám, které stav. úřad připojil k stav. povolení.

(Nález ze dne 26. února 1930 č. 3224.)

V ě c: František M. v Š. proti moravskému zemskému výboru v Brně o stavební povolení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1 požádal městský úřad v Š. za povolení ke stavbě rodinného domku na parcele č. kat. . . . v Š. Dle protokolu sepsaného o stav. komisi navrhla komise, aby st-li bylo uděleno stav. povolení jen tehdy, když v dohledné době nevznese nároku na provedení kanalisace, zavedení vodovodu a upravení ulice. St-1 dle poznámky na protokolu učiněné odepřel protokol podepsati. — Výměrem ze 17. března 1928 udělil stav. úřad st-li povolení ke stavbě s výhradou, že v dohledné době nevznese svrchu uvedeného nároku. — St-1 domáhal se v pořadí instančním bezvýsledně zrušení této výhrady, a byl naposledy nař. rozhodnutím zamítnut z toho důvodu, poněvadž nevznese při stav. komisi proti jejímu výsledku námitek, a je tudíž s námitkami vznesenými teprve v řízení instančním dle § 37 mor. stav. řádu prekludován.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná vytýká, že při komisi nebylo o řečené výhradě vůbec jednáno a že výhrada ta byla pojata do protokolu, který byl sepsán teprve asi za týden po komisi a nebyl st-lem podepsán právě z toho důvodu, poněvadž obsahoval výhradu, která s jednáním při komisi nesouhlasí. — —

Uvažuje o důvodnosti uvedené námitky musil nss především uvážiti, lze-li vůbec ustanovení § 37 o preklusi námitek aplikovati též na obranu stavebníka proti výhradám, které stav. úřad ke stav. povolení připojil, jak tomu jest v daném případě. Dle cit. ustanovení má stav. úřad vyzvati sousedy a interesenty, aby námitky, ač mají-li jaké, při komis. jednání učinili osobně nebo skrze plnomocníky, a jim připomenouti, že jinak bude povolení ke stavbě uděleno bez ohledu k jejich ná-

mitkám, pokud by ovšem povolení tomu nevadily překážky z příčin veřejných. Z toho je zřejmo, že prekluse námitek podle tohoto ustanovení může stihnouti pouze sousedy a interesenty, kteří činí námítky proti stavbě (§ 39), nikoli však obranu stavebníkovu proti »podmínkám« a modalitám omezujícím stav. povolení. Že zejména mezi interesenty ve smyslu § 37, jejichž námítky mohou býti prekludovány, nelze čítati také stavebníka, plyne zcela jasně z ustanovení §§ 36, 39 a 40 mor. stav. řádu, která přesně rozeznávají mezi žadatelem (stavebníkem) na straně jedné a sousedy i jinými interesenty na straně druhé.

Odmítl-li proto žal. úřad obranu st-lovu pro preklusi dle § 37 stav. řádu, je rozhodnutí jeho nezákonné.

Č. 8461.

Dávky obecní. — Řízení správní: Jak má zv (mor.) naložiti s odvoláním, podaným k němu stranou přímo do rozhodnutí obecní rady stran obecní dávky z nájemného?

(Nález ze dne 28. února 1930 č. 24.726/28.)

V ě c: Josef Vincenc W. v P. proti moravskému zemskému výboru v Brně o odmítnutí odvolání pro nepříslušnost.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad pro nepříslušnost odvolání st-le týkající se předpisu obecní dávky z nájemného na rok 1926, poněvadž směřovalo proti rozhodnutí městské rady v T., ve věci obecních dávek rozhoduje však dle §§ 45 a 6 ob. fin. novely a § 98 obec. zřiz. zv o stížnostech do usnesení obecního zastupitelstva, podaných v zákonné lhůtě a na zákonem stanovené místo podací (srov. též § 838 ob. zřiz. a § 12 zák. č. 76/19), kdežto v daném případě napadl st-l pouze akt obecní rady.

O stížnosti nss uvážil:

Stížnost namítá, že dovolala-li se strana, které nedostalo se poučení o opravném prostředku, zv-u, pak měl tento úřad rozhodnouti o jejím rekursu věcně, resp. nepokládal-li se za příslušna k věcnému rozhodnutí, měl aspoň zakročiti na základě své dozorčí moci a postarati se o odstranění formální vady rozhodnutí nižší stolice.

Pokud stížnost domáhá se věcného rozhodnutí žal. úřadu o svém rekursu, není důvodnou. V daném případě šlo, jak není sporno, o předpis obecní dávky z nájemného. Dle § 44 ob. fin. novely (zák. č. 329/21) předepisuje obecní dávky obecní starosta, a rozhoduje o odvolání obecní zastupitelstvo. Z rozhodnutí obecního zastupitelstva možno se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí jest konečné. Stejná ustanovení obsahují pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného v T., usnesená obecním zastupitelstvem dne 4. prosince 1925. Byl tedy žal. úřad oprávněn rozhodovati jen tehdy, když bylo vydáno instanční usnesení obecního zastupitelstva. Není žádného všeobecného předpisu, který by vyšší úřad instanční opravňoval ve věci